

Postikaru

Võru I Põhikooli ajaleht – www.vip.edu.ee – märts 2014

Kevade värvid

Nõlvakud sulavad,
ojaveed vulavad,
kevad end kõikjale laotab.

Metsale, aiale,
väljale laiale
lilli ja rohelust jaotab.

Ning kraavi servale,
põõsaste kõrvale
pillab ta kaunit ja kärmelt
Siniseid, punaseid,
kollaseid, kollaseid,
lõbusaid kevadevärve.

Erika Esop

Tublid õppijad said tänukirjad

Meie koolis on traditsiooniks kujunenud, et Eesti Vabariigi aastapäeva aktusel saavad kooli kiituskirjad õpilased, kelle tulemused I poolaastal on olnud väga head ja head.

Ainult viitele õppisid järgmised õpilased: Roven Ilves 2. klassist, Gerda Aire Jahu 4. klassist, Killu-Christiin Kirsimägi, Aliis Lang ja Cassandra Piirioja 5.a klassist, Jana Džuba 6. klassist, Jenna Liilia Järvinen 7.a klassist ning Greete Hollas 8. klassist.

Neljadele-viitele õppisid

Aleksandra Kundeleva, Chris Taimar Kõlu, Risto Parv, Enriko Puieste, Gert Sander Silm ja Madli Veber 2. klassist, Hanna Annus, Salme Adeele Hollas, Bibily Cassidy Ilves, Kertu Kalkun, Oliver Palukivi, Robin Parv, Eneli Prutt, Kirsika Sikk ja Ivika Uustalu 3. klassist, Ann Kukk, Gerty Liiva ja Kerili Täht 4. klassist, Laura Kaur, Anette Liiv, Britten Pärkson, Janar Saks ja Ilja Smetanin 5.a klassist, Grete Anton, Marianna Kompus ja Aleksandr Novikov 6. klassist, Rene Mõttus, Marianne Raha ja Eva-Maria Tiits 7.a klassist, Regnar Boitsov ja Karel Kivimägi 7.b klassist, Talvi Annus ja Kevin Vene 8. klassist, Roosi Jessika Järvinen, Liisa Matsi ja Richard Ojar 9.a klassist ning Kristjan Raud 9.b klassist.

Võõrkeelte nädal

3.-7. märtsini toimus koolis võõrkeelte nädal, kus põnevaid tegemisi jätkus igasse päeva. Kõikides klassides toimusid 50 sõna tööd, võisteldi spellimises ning ristsõnade lahendamises, kirjutati luuletusi ning valmistati plakateid. Iga päev oli stendil põnev päevaküsimus, millele vastuste leidmises samuti võisteldi. Meie õpilastega käis kohtumas türklanna Ada, kes praegu töötab vabatahtlikuna Võru Noortekeskuses. Ta rääkis kaasahaaravalt oma kodumaast: geograafiast, inimestest traditsioonidest. Loomulikult kõneldi kohtumisel inglise keeles. Teemanädal oli mõnusaks vahelduseks tavapärasele koolitundidele ning andis loodetavasti võõrkeelte õppimiseks indu juurde.

Nice spring and the toad king

It's warm, clear and sunny
From the forest comes something funny
The cocky prince of toads
Spring to grab his throne

His the heir of glory and riches
And all the lovely toad princesses
His father, the king of jumpers
Died under the wheel of a trucker

Between him and the kingdom
Lies the highway of vehicles
To take this path is insane
„But I must try“ he says

The toad fast jumps to cross it
Halfway through lost courage stops him
But not crossing he'd lose his claim
„No way, I'd rather die. I need the fame“

With a few fast and long mumps
To the other side he stomps
Filled with blinding happiness
He doesn't see walking lads

With a step the prince is squished
His intestine off the pavement trip
All that's left is frog guts and skin
But at least it's a nice spring

Kevin Marks 9.b

Aafrika hotellides on konditsioneerid väga lärmakad, seega meeldib mul magada avatud rõduuksega. Seegi on paras katsumus, pole siiani aru saanud, millal lõunamaalased magavad, sest kella kolmeni öösel käib vilgas elu ja oh kui valjuhäälnel! Hommikul enne viit aga kutsub messini võimas hääl muslimeid hommikupalvusele. Mošeesid on linnas palju, see kutse tuleb igalt poolt ning on esmakordsel kuulmisel ehmata. Palvetatakse viis korda päevas, aga päeval ajal muu melu kõrval ei tundu kutse nii võimas. Olen käinud paljudes mererandades, aga sellist siidpehmet liiva pole olnud kusagil. Õhutemperatuur oli 30 kraadi ja merevesi soe, kuigi turismihoaeg oli meie reisi ajaks juba lõppenud. Kilomeetritepikkusel rannaribal oli vaid mõne hotelli juures päevitajaid. Rannas toimus ka sündmus, mida põhjamaa inimene ei suuda mõista. Oli alles teise rannapäeva hommik, kui meist mõnisada meetrit eemal käis suur plahvatus. Sõidutee on rannariba kõrval ning mõni minut enne kärgatust sõitis teel päevinäinud prügiveok, seega arvasime, et midagi toimus sellega. Mõne hetkega hakkasid teel vutama relvastatud politsei- ning sõjaväeautod, seegi on Aafrika riikides tavapärane. Kiiresti saime ka meie kohalikelt teada, et rannas õhkis ennast pommivööga enesetaputerrorist. Meie turvalisuse huvides soovitati hotelli minna. Kummalisel kombel ei tundnud ükski eestlane hirmu oma elu pärast, vaid kartsime, et siinkohal võib meie reis katki jääda. Meie jaoks lõppes kõik õnnelikult.

Inimesed, kes tulevad Tuneesiasse vaid imelisi liivarandu nautima, üllatuvad, nähes, kui palju iidseid varemeid on sellel riigil pakkuda. Maastik pakub üllatusi, sest Põhja-Tuneesia polegi kõrb, vaid on tõeliselt roheline. Metsased mäed vahelduvad lopsakate datlipalmisalude ning hiiglaslike oliivipuustandustega. Tuneesia on terve oma ajaloo vältel olnud tihedalt Euroopaga seotud. XII sajandil eKr maabusid siinsetel rannikualadel foiniiklased, kes tõid Tuneesiasse esimesed oliivipuud. IV sajandil eKr oli Tuneesia suure kaubandusimpeeriumi Kartaago keskus. Kartaago asutati 814 eKr ning seda loetakse üheks maailmaimeks. Kuid laialipillutatud varemed on kõik, mis on säilinud ühest antiikmaailma võimsamast linnast. Nägime IX-II sajandi eKr matmispaika, Puunia sadamaid, kuhu parimatel aegadel mahtus 220 sõjalaeva. Mulle jätsid suurima mulje II sajandist pärinevad roomlaste ehitatud Antoniuse termid (saunad), mis olid suurimad kogu Aafrikas ning maailmas suuruselt teised. Kõrged võlvlaed toetusid kaheksale liivakivist sambale, saunakompleks meenutas oma suuruselt katedraali. Mööda akvedukte (kivist ehitatud sillataolised rennid, kus voolab vesi) tuli mägedest saunadesse allikavesi. Siin oli kolme erineva temperatuuriga vannid (kuum, jahe, külm), tehti massaaži ning olid palestrasaalid (võimlemissaalid). Tõeline SPA eelkäija.

Tuneesia pealinn Tunis on senini laienev modernne linn, kus elab kolm miljonit elanikku. Linn on madala asustusega, seega asub suurel maa-alal. Ka siin on säilinud vanalinn, mis on arvatud UNESCO maailmapärandi hulka. Juba tuhat aastat elust keenud mediina on täis kitsaid tänavaid, mošeesid, idamaiseid turgusid ja ootamatuid siseõuesid. Külastasime ka Bardo muuseumi, mis asub Tunise äärelinna palees. Siin asub ainulaadne rooma-aegsete mosaiikide kollektsioon, mis kaunistasid II-IV sajandini Aafrikas elavate roomlaste kodusid. Lisaks leidub siin teistest ajajärkudest pärinevaid esemeid, mille seas on näiteks Puunia surimaskid. Tunise külje all asub kõrgetel kaljudel Sidi Bou Saidi linn, kust avaneb vapustav vaade Tunise lahele ning Cap Boni neemele. Linnakesse teevad usklikud muslimid palverännakuid kogu riigist, siin elas ning on maetud Mekasse palverännaku teinud pühamees. Tunise lähedal asub ka suur soolajärv, mis oli flamingodest lausa roosa, neid oli tuhandeid. Sõitsime bussiga ning tahtsime kõike seda ka aparaadiga jäädvustada. Tahtmatult tuli meelde anekdoot: jaapanlaselt küsitakse, et kas oli ka tore reis? Vastuseks saadi, et ei tea, pole veel pilte vaadanud!

Nüüd on minul pildid vaadatud, emotsioonid meeles ning tahtmine tagasi minna. Nüüd juba Lõuna-Tuneesiasse Sahara kõrbe.

Helve Sibul, direktor

Teeme Ära Sihtasutuse haridusprogramm Prügi VaheTund on suunatud 5. klasside õpilastele, et suurendada laste teadmisi mõistliku tarbimise ja prügi teemadel. Külalisõpetajad räägivad nii tarbimisvalikutest, jäätmeliikidest kui ka taaskasutusest ning üheskoos arutletakse, kuidas oma käitumisega keskkonnale vähem kahjulikku mõju avaldada. Programmi jätkutegevuse eesmärgiks on julgustada lapsi asju mitte ära viskama, vaid kasutama neid erinevates võimalikes rollides pikemaajaliselt ja läbimõeldult. Samuti soovib Prügi VaheTund kutsuda üles vähem uusi asju ostma, näidates võistlusega, et loovalt lähenedes on võimalik olemasolevat nutikalt edasi kasutada.

Esmaspäeval kunstiõpetuse tundi minnes ootas meid ees üllatus. Tundi andis külalisõpetaja Airi ning me ei hakanud mitte joonistama, vaid rääkisime hoopis prügist. Alustuseks vaatasime videot, kus kaks tulnukat sõitsid kosmoselaevaga ümber Maa ja nägid, et Maad katab prügikiht, milles võis märgata nii diivaneid, motikaid kui hulgaliselt igasugust rämpsü. See ongi üks võimalus, kuidas meie koduplaneet saja aasta pärast välja näeb. Paneb mõtlema.

Edasi kõnelesime plastikprügist. Mida rohkem me plastikut tarbime, seda rohkem kulub naftat, see aga ei taastu. Kilekotid jäävad loodusesse aga aastasadadeks. Kas ikka on vaja poes iga asi eraldi väikesesse kilekotti pakkida ja siis võtta veel üks suur kogu kraami koju tassimiseks? Kindlasti on mõistlikum kasutada riidest poekotti.

Kui säästlikult me paberit kasutame? Kas kasutame vihikud lõpuni või võtame ikka ja jälle uusi? Kas prindime teksti lehe mõlemale poolele? Kas alati on üldse vaja teksti välja printida? Õnneks saab paberit taaskasutada. Meelde jäi, et kui üks konteineritais vanapaberit ümber töödelda, saab päästa ühe puu elu. Vanapaberist uue tootmist nägin paar aastat tagasi Räpina Paberivabrikut külastades. Olen kuulnud, et kui minu vanemad koolis käisid, kogusid koolilapsed vanapaberit ja võistlesid selles omavahel Tänapäeval on olemas spetsiaalsed konteinerid, kuhu paberjätmeid panna saab. Sealt viiakse need ümbertöötlemisse. Hoiame puid! Veel rääkisime rõivaste tootmisest. Sain teada, et ühe T-särgi tootmiseks kulub kümme vannitäit vett. Kui mõistlik on osta aina uusi ja uusi rõivaid, nii et kõiki ära kanda ei jõua? Kas visata väikseks jäänud aga muidu korralikud rõivaesemed prügikasti või anda see hoopis nooremale õele-vennale? Või viia taaskasutuskeskusesse, kus need endale uue omaniku leiavad. Tüdrukud saavad vanu asju kombineerides endale uusi ja põnevaid rõivaid õmmelda – olen tulemust meie kooli moeshow´del näinud.

Tunni lõpuosas jagati meile kätte erinevaid asju ja materjale ning me pidime nuputama, kuidas neid uuesti kasutada võiks. Katkise jonnipunni (mänguasi) saab ju teibiga ära parandada ja laps saab sellega ikka mängida. Kilekotiribadest saab näiteks esikusse porivaiba heegeldada. Pudelistest ja topsikutest võib vaasi või pliiatsitopsi meisterdada.

Sain sellest loengust teadmisi selle kohta, kuidas olla säästlikum ja ise vähem prügi toota.

Programmi kohta saad lugeda sellelt internetileheküljelt: <http://www.teemeara.ee/prygivahetund>

Uku Konsap 5.a

Rohenäpud kasvatavad tomateid

Räpina aianduskool kinkis sõbrapäevaks asjast huvitatud koolidele ja lasteaedadele kokku 3144 tomatitaimet. Meie koolist avaldasid soovi projektis kaasa lüüa 1.-4. klasside ning 5.b aednikuhakatised ning Õpilasesinduse grupp. 12. veebruaril jõudsid kooli konteinerid istikutega: igas kaks punase tomati ning kaks kollase tomati taimet. Tuues olid taimed õige pisikesed, nii umbes sentimeetrikõrgused, enamikul küljes kaks esimest pärislehte. Paari nädalaga pole loomulikult veel toimunud suuri muutusi, ent vähehaaval kasvamist ja muutusi taime välismuses saab jälgida iga päev. Lisaks kastmisele tuleb gruppidel täita vaatlustabelit – mõõta, lugeda lehti, edaspidi ka õisi ja vilju. Huvilised saavad otsida vastuseid nädalaküsimustele projekti kodulehel – põnevust jagub.

Kasvatame, mõõdame, vaatleme ja võrdleme. Ja jagame oma tulemusi. Natuke võistleme ka - kes saab esimese õie, kes esimese tomati... Peaaühinnaks on kõigile osavatele aednikele maikuus, kooliaasta lõpuks, kollased ja punased tomatiampsud. Omaenda kasvatatud.

Loe lisaks: <http://tomatiprojekt.aianduskool.ee/>

Algklasside vastlaliug jääb

5. märtsil sõitsid algklasside õpilased üksmeelselt Lõunakeskuse jäähalli uisutama. Lund ei olnud, aga liug oli vaja lasta. Mõnele lapsele oli see päris esimene kord uisutada. Jää oli väga libe. Julgemad tegid juba mitmendat tiiru, kui aeglasemad alles uiske jalga panid. Kõik olid väga elevil ja rõõmsad, mis sest, et kukuti ja saadi isegi veidi haiget. Algklassidel kasvavad sel aastal kindlasti pikad linad.

Algklasside nimel õpetajad Maia ja Triinu

Korraldasin loovtööna teemanädala

Otsustasin oma loovtööna kavandada ja korraldada ülekoolilise ürituse, sest õpilasesinduse liikmena soovin, et meie koolielu oleks mitmekesine ja põnev. Õpilasesinduses osalemise kaudu olen ka varem saanud kaasa rääkida ürituste organiseerimist puudutavates küsimustes, aga soovisin saada kogemust, kus kavandan kõik tegevused ise ning viin plaanitu läbi.

Koolis märkame me kõik, et aeg-ajalt käituvad õpilased ebaviisakalt nii oma kaasõpilaste kui ka õpetajatega, on isekad ning hoolimatud. Arutlesime selle üle juhendajaga ning otsustasime, et korraldan teemanädala "Märka ja hooli!", mille raames saan juhtida kaasõpilaste tähelepanu probleemidele nende käitumises ja suhtumises ning julgustada neid olema vastastikku tähelepanelikumad ning heatahtlikumad.

Seadsin endale eesmärgiks panna kaaslased mõtlema ja arutlema oluliste väärtuste üle ning pöörama rohkem tähelepanu enda ja teiste igapäevasele käitumisele ning hoiakutele.

„Märka ja hooli!“ nädala raames kohtusid meie kooli õpilastega veebikonstaabel ning psühholoog, tervisliku toitumise teemal pidas loenguid kooliarst.

Oluliste väärtuste üle arutlesid klassid klassijuhatajatega. Abimaterjaliks koostas juhendi, mille põhjal tehti klassiustele temaatilised plakatid. Samuti saatsin klassidele mõttetahvli küsimused, millele vastates nad said oma hoiakud läbi mõelda.

„Koos on hea!“ tunnid planeerisin noorematele ja vanematele õpilastele eraldi. Tegevused olid vanuseastmetes erinevad, aga nende eesmärk sama: läbi ülesannete ja mängude sai iga rühmaliige oma kaaslastele näidata, et ta hoolib neist.

Ettevalmistus nõudis aega, aga sujus ladusalt. Leppisin kokku esinejatega, koostas juhendid ning valisime koos juhendajaga välja tegevused ja mängud „Koos on hea!“ tundide jaoks. Kartsin pisut nende tundide läbiviimist: ehk ei tule kaasõpilased minu pakutud tegevustega kaasa, kord läheb käest ära ning asi ebaõnnestub? 1.-4. klasside üritus andis julgust juurde – kõik kuulasid ja mõtlesid kaasa ning olid mängudes aktiivsed. Vanema astme üritusel olid rühmad samuti heatahtlikud ja koostööaldis, tundsin end tegevusi juhtides enesekindlalt ja vabalt ning nautisin ise oma tegevust. Eredalt jäid meelde laulumängud ürituse lõpus, kus kõigil oli rõõmus tuju ning tundsin end ühtse suure perena. Mina sain sellest üritusest tõeliselt hea enesetunde.

Muudatused käitumishoiakutes ei saa toimuda üleöö, aga usun, et läbi teemanädalal toimunu said meie kooli õpilased ennast analüüsida ning püüavad end paremaks muuta, oskavad ja julgevad otsida abi, kui nad on hädas ning aitavad kaaslast, kui ta seda vajab.

Leian, et täitsin püstitatud eesmärgid ning sain kavandatu teostamisega hästi hakkama. Saadud kogemus on minu jaoks läbinisti positiivne ning soovin kindlasti ka edaspidi ürituste organiseerimisel kaasa lüüa. **Greete Hollas 8.klass**

Edasiõppimisvõimalustega tutvumas

Neljapäeval, 20.veebruaril külastasid 9.a ja 9.b klassi õpilased karjääriõppe raames Kaitseväge Ühendatud Õppeasutuste Tartu Kõrgemat Sõjakooli ja Tartu Kutsehariduskeskust. Kõrgema sõjakooli lahtiste uste päeval rääkisid õhuväe kadetid õpilastele riigikaitsest ja sõjakoolis õppimisest, tutvustasid kooli olmetingimusi ning kaitseväge relvastust ja varustust. Võru I Põhikooli endine vilistlane, 5. õhuväe põhikursuse kadett Raido Mednis tegi väga hea esitluse sisseastumistingimuste ja õppesuundade kohta. Häid vastuseid tütarlaste küsimustele võimaluste ja võimekuse kohta sõjaväes jagas meie kooli vilistlane Jane Reiljan. Õpilastele pakkus suurt huvi sõjakooli muuseum põnevate eksponaatidega. Kõrgema Sõjakooli lõpetajad omandavad rakenduskõrghariduse sõjaväelise juhtimise erialal maa-, mere- või õhuväes.

Päev jätkus Tartu Kutsehariduskeskuses Ülle Antsovi juhendamisel. Toimus informatiivne õppimisvõimaluste ja sisseastumistingimuste alane loeng. Õpilastel oli võimalik tutvuda kivi- ja betoonkonstruktsioonide ehitaja (üldehituse), tiseri, rõivaõmblemise, kodumajanduse, toitlustusteeninduse, majutusteeninduse, pagar-kondiitri, pagari, rätsepatöö ja juuksuri eriala õppeklasside ja -baasidega. Toitlustusteeninduse eriala õpilased koos õpetajaga näitasid flambeerimist e. leegitamist. Kutsehariduskeskuse osakondade juhatajate põhisoõnum õpilastele oli lakooniline ja konkreetne: meie koolis hakkamasaamiseks tuleb õppida ja olla kohusetundlik.

Kokkuvõttes oli päev õpilastele tulevikuks mõtteainet pakkuv ja huvitav.

Merje Meemann, karjäärikoordinaator

Veebikonstaablid on internetis töötavad politseinikud, kes vastavad inimeste interneti teel esitatud teadetele ja kirjadele. Samuti käivad nad koolides õpilastega kohtumas ning neile internetis valitsevatest ohtudest rääkimas. Esmaspäeval, 11. veebruaril oli meie koolis külas veebikonstaabel Maarja Punak. Ta oli politseivormis ning suhtles õpilastega rahulikult, aga rangelt. Kohe loengu algul kehtestas ta korra, et räägitakse ükshaaval ning rabeleda ja sekeldada ei tohi. Kui mõned poisid ikka lobisema hakkasid, käskis ta neil püsti seista.

Loeng oli huvitav ja mõtlemapanev. Maarja Punak rääkis, et veebikonstaablitega võtavad inimesed ühendust nii erinevate portaalide kui ka e-kirjade vahendusel. Mõned küsimused lahenevad ainult internetis nõu andmisega, kuid on ka selliseid muresid, millest antakse teada vastava piirkonna politseijaoskondadele. Kirjadele vastatakse esimesel võimalusel või hiljemalt kolme tööpäeva jooksul. Mõnikord on lastel sellised mured, millest nad ei taha rääkida ka oma kõige lähedasemate inimestega. Sellisel juhul saab kirjutada veebikonstaablile anonüümselt ning nõu küsida.

Loengu tagasisides palusin 4. ja 6. klasside õpilastel kirjutada, mis kuuldust enim mõtlema pani ning meelde jäi:

- Teisi inimesi ei tohi telefoniga filmida ega pildistada, kui sa pole selleks eelnevalt luba küsinud. Kahjuks tehakse seda päris tihti ning riputatakse internetti üles fotosid, mis on väga häirivad. Kui siis teised neid *like-vad* ning kommenteerivad, kujunebki sellest välja kiusamine. Mõnedes koolides on telefonide kasutamine koolipäeva jooksul üldse ära keelatud. Kindlasti ei tohi telefoni kasutada tunni ajal. See segab nii õpetaja kui kaasõpilaste tööd.
- Kui keegi tüütab sind telefonikõnedega, aga sina ei taha temaga suhelda, vaheta kõigepealt telefoninumber ära. Uus number anna ainult sõpradele ja lähedastele. Kui ahistaja saab ka su uue numbri teada ja jätkab kõnedega pommitamist, räägi asjast kindlasti vanematele või õpetajale.
- Kui sa näed et youtube`i on üles pandud jöhker või sobimatu video, siis anna sellest veebipolitseinikule teada. Kui ühe video kohta tuleb 3-5 teavitust, tegeletakse kindlasti selle video eemaldamisega.
- Ettevaatlik tuleb olla veebikaamera kasutamisega võõrastega suhtlemisel. Nii näiteks võivad sinuga ühendust võtta isikud, kes teevad kindlaks, milliseid hinnalisi asju teie kodus on. Hiljem murtakse teile sisse ja viiakse need minema.
- Kui sa poseerid veebikaameras alasti, võidakse sinult hakata raha välja pressima. On ka selliseid juhtumeid, kus arvatakse, et suheldakse omaealisega, aga tegelikult on teisel pool hoopis mõni hälbega inimene, kellel on kurjad kavatsused. Maailmas on olnud mitmeid juhtumeid, kus väljapressimine ja ähvardamine on läinud nii hulluks, et noor inimene on selletõttu sooritanud enesetapu.
- Kui tutvud kellegagi internetis ja otsustate kokku saada, lepi esimene kohtumine kokku rahvarohkesse kohta, võid ka sõbra või sõbranna kaasa kutsuda.
- Mõtle alati hoolega läbi, mida sa netti kirjutad või millised fotod üles paned. On olnud selliseid juhtumeid, kus inimesed ei saa soovitud töökohta, sest nad on enda kohta sobimatuid asju postitanud, mis tööandjale ei meeldi.
- Täielikku anonüümsust pole internetis olemas. Mingi jälg jääb sinust maha igal juhul, seega mõtle oma tegevused hoolega läbi. Ära tee teis(t)ele seda, mida sa ei sooviks endale.

Veebikonstaabli poole pöördu juhul,

kui soovid politseilt nõu;
kui sul on seadusi puudutavaid küsimusi;
kui soovid saata politseile vihjet või teadet;
kui kahtlustad, et keegi teine esineb internetis sinu nime all;
kui oled sattunud kiusamise/ahistamise ohvriks;
kui soovid teatada seksuaalsest või muust väärkohtlemisest.

Veebikonstaabel Maarja Punaku kontaktid:

Facebook: Veebikonstaabel Maarja

Twitter: Veebikonstaabel

E-mail: maarja.punak@politsei.ee

Uuri neid internetilehekülgi:

lapsemure.ee

lasteabi.ee

targaltinternetis.ee

Greete Hollas, „Märka ja hooli!“ nädala korraldaja

Minu 15 aastat Kodutütarde rühmajuhina on olnud tõised, aga põnevad

Minu tegemised on Kodutütarde organisatsiooniga seotud aastast 1999. Samal ajal olen paralleelselt olnud ka Noorte Kotkaste juht. Tegevused on mõlemas organisatsioonis küllaltki sarnased, seega pole kahe organisatsiooni samal ajal juhtimine olnud eriline raskus. Algasajast mäletan, et kevadel (see oli aastal 1997 või 1998) käisid Võrusoo koolimajas Eve Täht ja Silver Sild ning tutvustasid noortele Noorte Kotkaste ja Kodutütarde põhimõtteid ja tegevusi. Samas soovisid nad, et koolist võtaks üks inimene noortele info edastamise enda peale. Selleks isikuks sain mina ja ühtlasi kaasasin tegevusse oma lapse, Maarja, kes omakorda jälle klassikaaslaste juurde meelitas. Algusaastad ei olnud väga töörohked ja sisutihedad, sest tuli ju alles uuel ajal see organisatsioon taas üles ehitada ja tööle panna. Toimused küll maakonna ja piirkonnalaagrid ning võeti osa erinevatest võistlustest. Kaasatus ja laste osalus ei olnud siis nii suur ja tihe, nagu see on praegu. Märkamatu on minu osatähtsus ja professionaalsus suurenenud. Samas loomulikult ka hõivatus - eks ütleb ju vanasõnagi - annad sõrme, võtab käe.

2007. aastal läbisin noortejuhi koolituse. 2008. aasta 4. veebruaril toimus Võrusoo koolimajas pidulik vastuvõtu koondus. See oli ühtlasi ka minu noortejuhi eksam - kursuse läbinu ülesandeks oli läbi viia pidulik koondus. Minu dokumentide hulgas on selle sündmuse kava ja pildid alles.

Kodutütarde organisatsioonil on oma töökava, kus on kirjas vabariiklikud, maakondlikud ja rühma üritused. Kokku on erinevaid tegemisi aastas üle kuuekümnelt. Igas kuus teeme kokkuvõtte üritustest ja osalusest. Hetkel on töö organisatsioonis käivitunud väga hästi ja see on sihikindla ja pideva koostöö tulemus. Arvestust peetakse läbi aasta ning aasta lõpus tehakse iga liikme kohta täpne kokkuvõtte tema üritustest osavõtust ning samuti on osalemine tundides välja toodud. Kui Eesti Vabariigi aastapäeva aktusel jagas direktor Helve Sibul tänukirju Võru I Põhikooli tublimatele kodutütardele ja noorkotkastele, siis sellise aruandluse tulemuste põhjal see paremusjärjestus kujunebki.

Kui rääkida üldiselt Kodutütarde organisatsioonist maakonnas, siis suurim pluss on vastutustundlikud haritud kogemustega täiskasvanud juhid, kes on ettevõtlikud, arenguvõimelised, head riigi kodanikud. Osad neist kuuluvad ka Kaitseliitu või Naiskodukaitsesse. Maakonnas on 15 rühma, neil kõigil on juhid. Rühma ja rühmajuhiti pole ainult mõnes üksikus maakonna koolis. Organisatsiooni kuuludes on noortel võimalus end harida. Kui läbitakse järgu- või erialakatse, saadakse vastav tunnistus ja märk. Hetkel on nii, et liikmete (kodutütarde ja noorkotkaste) koolitust viiakse läbi vastavalt järgu- ja erialakatsetele.

noüetele. Koolitusi viime läbi laagrites, või siis, kui liikmed osalevad rännakutel, võistlustel. Laagrites omandavad lapsed läbi tegevuste teadmisi, mida on tegelikult eluks vaja kõikidel inimestel. Toon siinkohal välja vaid mõned tegevused, milles meie liikmed on tublimad võrreldes teiste noortega: lõkke tegemine ja selle tüübid, kaardi lugemine ja kauguste määramine, orienteerumine looduses päeval ja öösel, takistusraja läbimine, side ülesanne, morse edastamine, õhkrelvast laskmine, meditsiini ülesanne, loodusteadmised, sõlmed, vilesignaaliid, käe- ja teemärgid ning palju muudki. Lisaks omandatakse teadmisi organisatsioonist ja meie riigist. Hästi oluline on osalemine vabariiklikel võistlustel. Näiteks 2012. aastal võtsid kodutütred osa kõikidest vabariiklikest üritustest.

Kuna olen Kodutütarde Võrumaa ringkonnavanem, olen teadlik meie kõikidest rõõmudest ja muredest. Rühmade omavaheline koostöö on tihe. Näiteks meie kooli rühm toimetab tihti koos Kesklinna kooli omaga. Kaks korda aastas toimuvad ainult meie rühmade laagrid. Kodutütred teevad koostööd teiste organisatsioonidega, 2012. aastal näiteks järgmiste asutuste, organisatsioonide ja inimestega: linnavalitsus, maavalitsus, Antsla kultuurikeskus, Obinita Külakeskus, Seto Muuseumitare, RMK, Kuperjanovi jalaväepataljon, laskeklubi Mälk, maanteemuuseum, orienteerumisklubi „Võru“, politsei, päästeamet, Võru muuseum. Meeldejääv oli EV aastapäeva tähistamine Läti Vabariigis. Läbi aastate on meil olnud hästi toredaid ja meeldejäävaid üritusi, siinkohal toon välja vaid mõned: 2008. aasta märtsikuu laager Võrusoo koolimajas jääb meelde seetõttu, et seal võeti üles üks osa kodutütarde filmist; 23. juunil osales Võrusoo rühm Tallinnas võidupüha paraadil; huvitav oli Kodutütarde 79. aastapäev Võru muuseumis; 2011. aastal osalesime kodutütardega Tartus võidupüha paraadil; 2012. osalesime Tallinnas vabariiklikus laululaagris; augustis 2012 toimus Sulbis laager ainult kodutütardele; meeldejääv oli Kodutütarde organisatsiooni 80. sünnipäev Võru Kandles ning selle aasta veebruaris toimunud meie rühma sünnipäev. Võru I Põhikooli rühm sai 20-aastaseks: loeme oma vanust Võrusoo rühma asutamisest 22. veebruaril 1994.

See on vabatahtlik töö ja tegevus minu elus. Raha ma selle eest ei saa. Toonitan seda väga, sest ikka kohtan inimesi, kes

arvavad teistmoodi. Miks ma seda siis teen? Sest ma saan oma teadmisi teistega jagada ja ise õppida, mul on toredad kaaslased (teised juhid) ja tublid noored. Ka nemad tulevad ja teevad kõike oma vabast ajast, vabast tahtest ja on pärast õnnelikud. See õnnetunne ongi ilmselt märksõna, mis meid (noori ja juhte) ikka kokku toob. Nendel kohtumistel pole me õpetajad ega õpilased, vaid oleme kõik inimesed, erinevates olukordades ja situatsioonides. Me arendame iseennast ja täiendame teineteist. Soovin, et ikka jätkuks neid noori, kes ennast rännakutel, võistlustel, laagrites ja teistel erinevatel üritustel proovile panevad.

Lisaks saab igaüks vaadata meie tegevusi, pilte ja lugusid järgmiselt veebilehelt:

<http://vip2.vip.edu.ee/~heli/>

19. jaanuaril 2014 toimus Haapsalus Kodutütarde 82. aastapäeva aktus, kus tänati noortejuhte ning tunnustati tublimaid. Heli Maaslieb pälvis tulemusliku töö eest Kodutütarde kuldsõlega teeneteristi.

Heli Maaslieb, rühmajuhiti

Positiivne kogemus ürituse korraldamisest

Valisime oma loovtöö teemaks matemaatikanädala korraldamise, sest praktiline tegevus tundus meile millegi uurimisest huvitavam. Meie eesmärgiks oli saada korraldamis- ja esinemiskogemus, mõelda välja ülesandeid, mis seonduks matemaatikaga, ning näidata koolikaaslastele, kui tore võib matemaatika olla. Tööd alustasime varasemate materjalide uurimisest, et sealt mõtteid koguda. Järgmiseks koostasime kava ning mõtlesime läbi tegevused ja ülesanded. Mõned päevaülesanded võtsime raamatust, aga anagrammid, jah/ei küsimused ja osad päevaülesanded mõtlesime ise.

Meie arvates tuli meil matemaatikanädala korraldamine tegelikult hästi välja. See oli meie esimene kogemus juhtida ülekoollist üritust. Kõik tuli algusest peale ise läbi mõelda. Valmistasime ja panime välja nädala kuulutuse. Plaanis oli õpilasi teavitada matemaatikaõhtupoolikust kooliraadio teel, aga nädalal enne üritust olid õues miinuskraadid üle kahekümne ning paljud õpetajad ja õpilased haiged, siis oli mõttes ürituse edasilükkamine ja nii jäi ka kooliraadio kasutamise soov soiku. Kuid selle asemel käisime matemaatika õhtupoolikuga samal päeval kõik klassid läbi, et teavitada õpilasi lisaks kuulutusele kohe toimuvast üritusest. Pabistasime natuke mikrofoni rääkimise pärast, kuid kui arvestada seda, et see oli meie esimene üritus, tuli kõik hästi välja. Üritasime võimalikult sujuvalt ja selgelt rääkida ning tegevusi läbi viia nii, et kui üks ülesanne lõppeb, siis teine kohe algab. See õnnestus. Kui tuli liiga suur närv sisse, siis mõtlesime, et meil on tegelikult siin saalis kõik omad ja nad kindlasti mõistavad meie kohmetust. Õnneks polnud ka korrarikkumist.

Matemaatikanädala korraldamine andis meile palju uusi kogemusi. Suhtlesime väga palju õpetajatega, pidasime läbirääkimisi, mõtlesime ülesandeid. Nüüd on meil palju rohkem julgust esinemisel ning õpetajatelt abi palumisel. Eriti tore oli kuulda häid sõnu algklasside õpetajatelt, kes kiitsid

üritust, ülesandeid ja korraldust. Noorematele meeldis teatejooks, mille tarvis meil olid ette valmistatud neile jõukohaseid ülesandeid. Samuti oli tore kuulda kaasõpilaste rahulolevaid kommentaare. Meie õpetaja rääkis ühest üheksanda klassi poisist, kes oli saalis vaid klassijuhataja käsul. Pärast ürituse lõppu oli aga selle noormehe silmis sära, sest talle meeldis ja tema lemmikuks osutus volimine, mida ta veel koduski jätkas.

Me arvasime küll, et sellise ürituse korraldamine on kerge, kuid tegelikkuses on see väga raske. Me sooviksime korraldada veelgi üritusi, kuna see oli tegelikult vägagi huvitav tegevus.

Nädala raames palusime kooliperel mõtiskleda matemaatika õppimise üle:

Miks matemaatika ei meeldi?

- Tekstülesanded on keerulised – need ei meeldi. (2.kl)
- Kontrolltööd on hästi pikad ja ülesanded rasked. (4.kl)
- Selles aines antakse palju kodust tööd. (5.b)
- Õpetatakse nii palju mittevajalikku, mida elus vaja ei lähe. (9.a)
- Tehted ja lahenduskäigud on keerulised, valemeid palju. (9.b)

Miks matemaatika meeldib?

- Meil on väga tore ja rahulik õpetaja, kes oskab arusaadavalt seletada. (7.a)
- Matemaatilised mängud on põnevad. (5.a)
- Matemaatika arendab mõtlemisoskust. (7.b)
- Meeldib tahvli juures ülesandeid lahendada, mõnikord teeme lähedaid võistlusi. (6.kl)
- Me oleme selles aines osavad – ei saa kahtesid. (9.b)
- Õpetaja õpetab meid raha lugema. (9.b)

Mis muudaks matemaatika õppimise kergemaks ja huvipakkumaks?

- Tund oleks huvitavam, kui kõigil oleks liitmine ja lahutamine selge ning kõik tunneksid kella. (2.kl)
- Tore oleks, kui me saaksime arvutamises ja nuputamises

võistelda. (5.b)

- Kalkulaatorid on igas tunnis kasutuses, aga rohkem võiksime kasutada tahvelarvuteid. (8.kl)
- Võiksime õppida mängude abil. Ka pilte ja muusikat võiks tunnis olla. Rohkem nuputamisyülesandeid. (7.b)
- Matemaatika võiks olla valikaine. Poleks paha, kui kõik ülesanded seostuks tulnukatega kosmosest. (9.b)
- Ülesannete eluga seostamine, meeldiv keskkond, hea ja rahulik õpetaja. (9.a)

**Talvi Annus,
Carneelia Trover 8. klass**

Matemaatika on lahe ;)

Noored kotkad ja kodutütred tähistasid 20. aastapäeva

22. veebruari tähistasid meie kooli Kodutütred ning Noored Kotkad rühma 20. aastapäeva. Pidupäeva puhul anti tublimatele rühma tänukiri. Tunnustust päivisid järgmised organisatsiooni liikmed: Jana Dzjuba, Aveli Sadonski, Maarja-Greete Hellamaa, Annika Mihhalkina, Johanna Viiksaar, Karl Toomas Pajumäe, Karel Kuragin, Kauri Kallas, Robyn Põldsaar, Silver Juss, Markus Lensment, Marcus Palojärv, Karl Pijon

Olen väga uhke, et mul on võimalus olla noorkotkas. Meie organisatsioonis kehtivad reeglid, mida tuleb alati järgida, kõik tegevused on kasulikud ja harivad, aga samas äärmiselt põnevad. Minule meeldivad kõige rohkem rännakud ja laagrid ning koolitused. Mind on nimetatud Võru I Põhikooli rühma kõige aktiivsemaks liikmeks. Oman kolme märki: kokk, teejuht ja pioneer.

Karl Toomas Pajumäe 7.b

Olen Noorte Kotkaste hulka kuulunud neli aastat, liitusin 2010. Olen üritustel ja koolitustel osaledes saanud väga olulisi teadmisi ja oskusi. Kuna plaanin oma tuleviku siduda kaitsevägega, kuluvad need edaspidi vägagi ära. Meie rühmajuht Heli Maaslieb on „raudne naine“ – tahtekindel ja autoriteetne, samas ääretult mõistev ja hooliv. Tema eestvõtmisel on meie rühm alati osalemas, kui kuskil on midagi toimumas. Mulle väga meeldib meie põhimõte, et eelkõige on tähtis osavõtt, mitte võit. Ise olen uhke oma kuld ja pronksmedali üle, mille olen saanud Sanna rännakutelt.

Robin Poldov 9.b

Tantsutund JJ-Street Dance Company tantsijatega

Näiteringi esituses nägime seekord lugu „Kalevipoja radadel“

Sel kohtumisel räägiti vaid inglise keeles

Märka ja hooli!

Jonnipunn on küll mõranenud, aga mängida saab ikka

Vastlapäeval „suusatasime“ tänavu saalis

„Tsõõrike“ folklooripäeval esinemas

Osalesime laste folklooripäeval Vastseliinas

27. veebruaril käis rahvatantsurühm Tsõõrike, mis koosneb 3. klassi õpilastest, Vastseliinas folklooripäeval. Meiega olid kaasas tantsuõpetaja Maie Pau ning meie õpetaja Pilvi Saarma. Me ootasime seda üritust väga, sest olime selgeks õppinud uue tantsu ning tahtsime seda väga esitada. 26. folklooripäev kandis pealkirja „Meie tuppa lendas lind“ ning tegevused olid lindudega seotud. Kui kohale jõudsime, võtsid meid vastu linnukostüümides päevajuhid, seintele olid pandud pildid lindudest ja nende rahvapärased nimetused. Mängisime äraarvamismängu lindude kohta, kus meile anti vihjeid ning meie mõistatasime, kellest jutt käib. Abiks olid pildid. See rühm, kelle käes oli linnu pilt, pidi oma tantsu esitada. Meie olime kuldnoka-rühm ja esitasime „Vinger-polkat“. Meile meeldib tantsida ning esinemine tuli hästi välja. Kui kõik olid oma tantsud esitanud, värvisime liivatrükis mune ning meile pakuti linnupetteks leiba. Lõpuks mängisime kõik koos ning sõime kommi. See oli rõõmus ja tore päev.

Bibily Cassidy Ilves 3. klass

Postikaru

Võru I Põhikool

Seminari 1

65608 VÕRU

Telefon:

7821234

E-post:

kool@vip.edu.ee

Veebisait:

www.vip.edu.ee